

DELS 6 ALS 8 ANYS

Entre els 6 i 8 anys, els infants comencen a ser conscients de les seves possibilitats d'autonomia i fan demostrar la seva independència. El seu desenvolupament ossi i muscular els permet realitzar una infinitat de moviments amb un alt grau de precisió, coordinació i rapidesa.

L'AUTOESTIMA

A més, la seva capacitat per emetre judicis i raonar s'incrementa, i deixa de veure el món amb els ulls de l'adult. Per aquesta raó, l'autoestima comença a adquirir major importància en aquestes edats. L'autoestima és la valoració que un es fa de si mateix, i pot estar molt influïda pels missatges que l'infant rep de l'exterior. Fins ara havia utilitzat activitats que feia, l'aparença física i la relació amb els altres per descriure's (exp. Sóc un nen que jugo a futbol, sóc alt i amic d'en Joan). A partir d'ara començarà a utilitzar característiques més internes o psicològiques (exp. Sóc simpàtic, sóc despistat).

Tenint en compte que l'autoestima acaba sent el resultat final del balanç entre com es veu l'infant i com el veuen les persones més significatives del seu voltant, el què pensin els pares i educadors sobre ell, influenciarà en l'opinió que l'infant es vagi formant de si mateix.

VULNERABILITAT AFECTIVA

Generalment els infants d'aquestes edats viuen feliços i segurs de si mateixos. Tot i així, sovint són vulnerables a nivell emocional, mostrant reaccions que ens poden semblar exagerades davant de situacions poc significatives. Es senten afectats i desanimats per petites coses, encara que al cap de pocs dies ja no recordin el què ha passat. Aquesta és la resposta al procés de coneixement de les seves emocions i l'autoconfiança.

El seu benestar afectiu depèn, en gran part, de la seguretat que li donin les persones pròximes a ell, especialment els pares. Davant de qualsevol dubte, dificultat o amenaça el seus pares són els salvadors i la casa el seu refugi. Davant d'aquest tipus d'episodis, els hem d'escoltar, resumir-los el què ens han explicat, tornar-los a deixar parlar i, finalment, els donarem la nostra opinió sense jutjar-los, tot donant-los esperances.

LES MENTIDES

A partir dels sis anys apareixen aquelles mentides que tenen la finalitat d'estalviar-se una bronca. Algunes mentides aïllades no tenen gran importància, i com a educadors o pares hem de mostrar-los que no aprovem aquesta conducta i que això no els portarà beneficis. Si les mentides es repeteixen amb freqüència, ens haurem de preguntar la causa.

Comença l'etapa de les paraulotes. Inevitablement els adults ens preguntem "Com és possible que digui tantes paraulotes si a casa no les sent?". Els infants aprenen tant les coses bones com les dolentes. A aquestes edats, les paraulotes acostumen a ser encomanades molt fàcilment, però només és una etapa passatgera que guarda relació amb les situacions d'autoafirmació i d'identificació amb els grups d'iguals.

Responsabilitats que poden tenir:

MENJAR

- plena autonomia.

CURA PERSONAL

- dutxar-se tot sol i iniciar el rentat del cap amb supervisió.

VESTIR-SE

- desvestir-se i vestir-se.

Fundació Escola Mowgli

- triar entre la roba proposada pels pares.
- desar la roba.

TASQUES

- preparar-se la maleta de l'escola i extraescolars amb ajut.
- ajudar a preparar l'esmorzar.
- tenir cura de la mascota, amb supervisió de l'adult.